

щѣта ни. Тутака си ще дамъ заповѣдь на войската, и ще потеглимъ противъ Франкитѣ.

Витанъ. Благодарѣ ви славній господарю, на помощта и милосърдіето съ което ни удостоявате, вашето имѣ ще остане вѣчно въ Исторіята. Збогомъ! (покла-
ня са и излиза).

Кардамъ. Збогомъ!

Каранъ. Милостивій господарю! Вне са общахте да имъ помогнемъ, но когато още не сме извѣстни, дали е сключенъ мирътъ може би да не си изпълнемъ общаніето.

Кардамъ. Не, царска речъ назадъ не се връща. Или сички ще погинемъ, или ще си изпълнимъ общаніето.

ЯВЛЕНІЕ ДЕВЕТО.

Горнитъ Кръстанъ.

Кръстанъ. (оплашенъ). Господарю!... Жалость... страхъ мѣ е да ви кажъ...

Кардамъ. Що е? Говори!

Кръстанъ. (Съ наведенъ главъ на долу мълчи).

Кардамъ. Защо мълчишъ? Казвай бързо.

Кръстанъ. Майка ви.... мъртва.

Кардамъ. Що думашъ? Майка ми мъртва?

Каранъ. Ахъ, това е лъжа. Не е възможно.

Цервожрецъ. Вѣроятно е. Човѣкъ е смъртенъ. Да отидемъ да видимъ. (ставатъ на крака).

Кардамъ. Ахъ и това ли имало да ми пати главата. Едно наслаждение имахъ, и него да изгубѣхъ!... О! ви богови...

ЯВЛЕНІЕ ДЕСЕТО.

Горнитъ, Драгомиръ.

Драгомиръ. (оплашенъ) Господарю! Войската са възбунн, като чу че е паднала мъртва любезната ви майка отъ Гръцки рѣцъ, и нече нето да ни слуша.

Кодинъ. Белкимъ Гърци ѣж погубихъ?

Драгомиръ. Да, тѣй казва слугата, че биле преблечени и Гръцки ѣа разговаряли. Нѣ пакъ не са знае.